

Dz.U. 2016 poz. 893**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 1 czerwca 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654),
- 2) ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368),
- 3) ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1367),
- 4) ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513),
- 5) ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1893),
- 6) ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 31 maja 2016 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 22–48 i art. 49–55 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278), które stanowią:

„Art. 22. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188, z późn. zm.^{a)}) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Art. 4a. 1. Adwokat wykonuje zawód w kancelarii adwokackiej, w zespole adwokackim oraz w spółce:

- 1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.^{b)});
- 2) partnerskiej, w której partnerami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są adwokaci, radcowie prawni, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa w ust. 1, jest świadczenie pomocy prawnej.”.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 166, poz. 1317, Nr 210, poz. 1628 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 45.

^{b)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 150, poz. 1240 i Nr 163, poz. 1361, z 2007 r. Nr 121, poz. 831 i Nr 147, poz. 1028 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

Art. 23. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 oraz z 2009 r. Nr 216, poz. 1676) w art. 8 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Radca prawny wykonuje zawód w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce:

- 1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.^{c)});
- 2) partnerskiej, w której partnerami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa w ust. 1, jest świadczenie pomocy prawnej.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.^{d)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{e)}.”;

- 2) po art. 18⁴ dodaje się art. 18⁵ w brzmieniu:

„Art. 18⁵. Do zezwoleń, o których mowa w art. 18 ust. 1, art. 18¹ ust. 1 i 4 oraz art. 18⁴ ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm.^{f)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 51a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być wykonywana tylko przez przedsiębiorcę będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.”;

- 2) uchyla się art. 51aa;

- 3) w art. 51d w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadanie przez przedsiębiorcę bazy organizacyjno-technicznej zapewniającej warunki przechowywania dokumentacji określone w art. 51n oraz właściwe warunki jej udostępniania;”;

- 4) po art. 51n dodaje się art. 51na w brzmieniu:

„Art. 51na. Na żądanie osoby, której dokumentacja dotyczy, przedsiębiorca:

- 1) przekaże kopie lub odpisy tej dokumentacji drogą pocztową lub w inny wskazany przez żądającego sposób, pod wskazany przez niego adres, powiększając kwotę należności za usługę o poniesione koszty tego przekazania, albo
- 2) zapewni żądającemu wgląd w dotyczącą go dokumentację w miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

^{c)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 150, poz. 1240 i Nr 163, poz. 1361, z 2007 r. Nr 121, poz. 831 i Nr 147, poz. 1028 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

^{d)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 115, poz. 793 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 144, poz. 1175.

^{e)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{f)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 39, poz. 307 i Nr 166, poz. 1317 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230.

Art. 26. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.^{e)}) w art. 15 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 3 lata i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.

6. Koncesja uprawnia do wykonywania działalności gospodarczej w oznaczonej przestrzeni.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, Nr 157, poz. 1241 i Nr 165, poz. 1316) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Księgi rachunkowe są prowadzone przez jednostkę.

2. Jednostka może powierzyć prowadzenie ksiąg rachunkowych przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 76a ust. 3, lub przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w tym zakresie z innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278).”;

2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. W przypadku gdy księgi rachunkowe są prowadzone poza siedzibą jednostki lub miejscem sprawowania zarządu, kierownik jednostki jest obowiązany:

- 1) powiadomić właściwy urząd skarbowy o miejscu prowadzenia ksiąg rachunkowych w terminie 15 dni od dnia ich wydania;
- 2) zapewnić dostępność ksiąg rachunkowych wraz z dowodami księgowymi uprawnionym organom zewnętrznej kontroli lub nadzoru w siedzibie jednostki lub w miejscu sprawowania zarządu albo w innym miejscu za zgodą organu kontroli lub nadzoru.”;

3) w art. 73:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowody księgowo i dokumenty inwentaryzacyjne przechowuje się w jednostce, z zastrzeżeniem ust. 4, w oryginalnej postaci, w ustalonym porządku dostosowanym do sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych, w podziale na okresy sprawozdawcze, w sposób pozwalający na ich łatwe odszukanie. Roczne zbiory dowodów księgowych i dokumentów inwentaryzacyjnych oznacza się określeniem nazwy ich rodzaju oraz symbolem końcowych lat i końcowych numerów w zbiorze.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zbiory, o których mowa w art. 71 ust. 1, mogą być przechowywane, w sposób określony w ust. 1–3, poza jednostką, w przypadku gdy zostaną przekazane do przechowania innej jednostce, świadczącej usługi w zakresie przechowywania dokumentów. Przepis art. 11a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.^{h)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 7, podmioty określone w ust. 1 są zobowiązane do składania w urzędzie statystycznym województwa, na terenie którego mają siedzibę albo adres zamieszkania, wniosku o wpis do rejestru podmiotów, wniosku o zmianę cech objętych wpisem oraz wniosku o skreślenie – w ciągu 14 dni od zaistnienia okoliczności uzasadniających wpis, zmianę lub skreślenie. Do wniosku dołącza się dokumenty określone przepisami innych ustaw, potwierdzające powstanie podmiotu albo podjęcie działalności, zmianę cech objętych wpisem bądź skreślenie podmiotu.”;

2) w art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urzędy statystyczne udostępniają nieodpłatnie:

- 1) organom prowadzącym inne urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej, o których mowa w ust. 1, okresowo wykazy podmiotów wpisanych do rejestru podmiotów wraz z nadanym im numerem identyfikacyjnym i zakodowanym opisem informacji objętych rejestrem,

^{e)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

^{h)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

- 2) organom administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, innym instytucjom rządowym, Najwyższej Izbie Kontroli, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Państwowej Inspekcji Pracy, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, równorzędnym organom, jednostkom i instytucjom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług oraz Komisji Europejskiej na ich pisemny wniosek, wyciągi z rejestru podmiotów
– w uzgodnionym zakresie, niezbędnym do wykonywania statutowych zadań tych organów.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, z późn. zm.ⁱ⁾) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:
„1a) osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej;”;
- 2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Doradcy podatkowi mogą wykonywać swój zawód, uczestnicząc w spółkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, pod warunkiem że komplementariuszami w spółce komandytowej i spółce komandytowo-akcyjnej oraz wspólnikami w pozostałych spółkach są wyłącznie doradcy podatkowi, adwokaci, radcowie prawni, biegli rewidenci, rzecznicy patentowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.^{j)}), z tym że większość komplementariuszy w spółce komandytowej i spółce komandytowo-akcyjnej oraz wspólników w pozostałych spółkach stanowią podmioty wymienione w art. 3. Jeżeli w spółce komandytowej i spółce komandytowo-akcyjnej jest nie więcej niż dwóch komplementariuszy lub pozostałe spółki składają się z dwóch wspólników, jeden z nich powinien być podmiotem wymienionym w art. 3.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.^{k)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:
„6a. Do zezwoleń na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{l)}).
6b. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń, o których mowa w ust. 1.”;
- 2) w art. 8 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia w formie elektronicznej na stronach internetowych urzędu gminy lub miasta wzór wniosku o udzielenie zezwolenia.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.^{m)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, może być powierzone zarządom nieruchomości, rzeczoznawcom majątkowym, pośrednikom w obrocie nieruchomościami lub podmiotom, które zatrudniają te osoby. Wylonienie osób i podmiotów, o których mowa w zdaniu pierwszym, następuje na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych.”;

ⁱ⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1676.

^{j)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 150, poz. 1240 i Nr 163, poz. 1361, z 2007 r. Nr 121, poz. 831 i Nr 147, poz. 1028 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

^{k)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 666, Nr 92, poz. 753 i Nr 215, poz. 1664.

^{l)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{m)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281 i Nr 206, poz. 1590 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146.

2) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 2, z wyłączeniem czynności wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 7–9, może być powierzane zarządcom nieruchomości, rzeczoznawcom majątkowym, pośrednikom w obrocie nieruchomościami lub podmiotom, które zatrudniają te osoby. Wyłonienie osób i podmiotów, o których mowa w zdaniu pierwszym, następuje na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych.”;

3) w art. 174:

a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Prowadzenie działalności w zakresie szacowania nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe, w przypadku gdy czynności z zakresu szacowania nieruchomości będą wykonywane przez rzeczoznawców majątkowych.

7. Rzeczoznawca majątkowy wykonuje zawód:

- 1) prowadząc we własnym imieniu działalność gospodarczą jednoosobowo lub w ramach spółki osobowej w zakresie szacowania nieruchomości, lub
- 2) w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie szacowania nieruchomości.”;

b) uchyla się ust. 8;

4) w art. 175 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Rzeczoznawca majątkowy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 174 ust. 3 i 3a.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 4, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.ⁿ⁾.”;

5) w art. 179:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prowadzenie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe, w przypadku gdy czynności z zakresu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami będą wykonywane przez pośredników w obrocie nieruchomościami.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot prowadzący działalność, o której mowa w ust. 3, w kilku miejscach lub oddziałach zapewnia, aby w każdym z tych miejsc czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami były wykonywane wyłącznie przez pośredników w obrocie nieruchomościami.”;

6) w art. 180:

a) ust. 3a i 4 otrzymują brzmienie:

„3a. Umowa pośrednictwa może być zawarta z zastrzeżeniem wyłączności na rzecz pośrednika w obrocie nieruchomościami lub podmiotu prowadzącego działalność, o której mowa w art. 179 ust. 3. Przepis art. 550 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

4. Przez umowę pośrednictwa pośrednik w obrocie nieruchomościami lub podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 179 ust. 3, zobowiązuje się do dokonywania dla zamawiającego czynności zmierzających do zawarcia umów wymienionych w ust. 1, a zamawiający zobowiązuje się do zapłaty pośrednikowi w obrocie nieruchomościami lub podmiotowi wynagrodzenia.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje zawód:

- 1) prowadząc działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, lub

ⁿ⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

- 2) w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.”,
- c) uchyla się ust. 8;
- 7) w art. 181 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Pośrednik w obrocie nieruchomościami podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 180 ust. 1 i 1a. Jeżeli pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;
- 8) w art. 184 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Prowadzenie działalności w zakresie zarządzania nieruchomościami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe, w przypadku gdy czynności z zakresu zarządzania nieruchomościami będą wykonywane przez zarządców nieruchomości.”;
- 9) w art. 185:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Zarządca nieruchomości lub podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 184 ust. 3, działa na podstawie umowy o zarządzanie nieruchomością, zawartej z jej właścicielem, wspólnotą mieszkaniową albo inną osobą lub jednostką organizacyjną, której przysługuje prawo do nieruchomości, ze skutkiem prawnym bezpośrednio dla tej osoby lub jednostki organizacyjnej. Umowa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. W umowie wskazuje się w szczególności zarządcę nieruchomości odpowiedzialnego zawodowo za jej wykonanie, numer jego licencji zawodowej oraz oświadczenie o posiadanym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności zarządzania nieruchomościami.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Zarządca nieruchomości lub podmiot prowadzący działalność, o której mowa w art. 184 ust. 3, nie może czerpać korzyści z zarządzania nieruchomością oprócz pobierania wynagrodzenia, chyba że umowa o zarządzanie stanowi inaczej.”;
- 10) w art. 186 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Zarządca nieruchomości podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 185 ust. 1 i 1a. Jeżeli zarządca nieruchomości wykonuje czynności przy pomocy innych osób, działających pod jego nadzorem, podlega on również ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone działaniem tych osób.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanego zawodu oraz zakres realizowanych zadań, a także sposoby uznawania ubezpieczeń i gwarancji zawodowych wydanych w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;
- 11) w art. 191 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3e w brzmieniu:
- „3a. Wniosek o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oraz licencji zawodowej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami podlega rozpatrzeniu w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od dnia postępowania kwalifikacyjnego. Do wniosku o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami lub zarządzania nieruchomościami dołącza się dokumenty w formie oryginału, poświadczonej kopii lub

poświadczonego tłumaczenia, potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa odpowiednio w art. 177 ust. 1, art. 182 ust. 1 i art. 187 ust. 1.

3b. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku, organ wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. W przypadku uzupełnienia wniosku jest on kierowany na pierwsze postępowanie kwalifikacyjne odbywające się po dniu uzupełnienia wniosku, chyba że jest możliwe skierowanie wniosku na postępowanie kwalifikacyjne, którego data została wskazana we wniosku. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 3a, liczy się od dnia postępowania kwalifikacyjnego, na które wniosek został skierowany.

3c. Jeżeli w toku postępowania kwalifikacyjnego na podstawie złożonych dokumentów nie jest możliwe stwierdzenie, czy kandydat spełnia warunki określone odpowiednio w art. 177, art. 182 albo w art. 187, przewodniczący zespołu kwalifikacyjnego w uzgodnieniu z właściwym wiceprzewodniczącym Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej występuje z wnioskiem do ministra o zwrócenie się do odpowiednich organów, instytucji lub osób o udzielenie informacji niezbędnych dla przeprowadzenia tego postępowania. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 3a, ulega zawieszeniu do dnia otrzymania dodatkowych wyjaśnień.

3d. Przepisu ust. 3c nie stosuje się do warunków określonych w art. 177 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 182 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w art. 187 ust. 1 pkt 1 i 2.

3e. Termin rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3a, może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu nie może przekroczyć dwóch miesięcy.”;

12) w art. 193 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Na uzasadniony wniosek organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278), minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej udostępnia dane, o których mowa w ust. 3, w zakresie wskazanym we wniosku, powiadamiając o tym rzeczoznawcę majątkowego, pośrednika w obrocie nieruchomościami albo zarządcę nieruchomości, którego dane zostały udostępnione.”;

13) w art. 198 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tej samej karze podlega podmiot prowadzący działalność, o której mowa odpowiednio w art. 174 ust. 6, art. 179 ust. 3 i art. 184 ust. 3, który powierza wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, osobie nieposiadającej odpowiednich uprawnień i licencji zawodowych wymienionych w ust. 1.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.^{o)}) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Do postępowań w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 10, art. 13 oraz art. 24a,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 10, art. 13 lub art. 24a oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji – nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3–9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{p)}) oraz przepisu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278).”.

Art. 33. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.^{q)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do wniosku dołącza się dokumenty w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia.”;

^{o)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 249, poz. 1830, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 668 i Nr 92, poz. 753.

^{p)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{q)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 817.

2) w art. 24:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3–9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”

Art. 34. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.¹⁾) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, wymaga także świadczenie usług w zakresie naprawiania lub modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania materiałów i elementów stosowanych do ich modernizowania lub naprawiania przez usługodawców, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278).”

Art. 35. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz. 509, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Kancelaria patentowa może być utworzona i prowadzona:

- 1) indywidualnie przez rzecznika patentowego na własny rachunek w ramach działalności gospodarczej,
- 2) jako spółka cywilna lub jawna, w której współnikami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.³⁾) lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej,
- 3) jako spółka partnerska, w której partnerami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej,
- 4) jako spółka komandytowa lub komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są rzecznicy patentowi lub rzecznicy patentowi i adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej lub doradcy podatkowi, o ile wykonują swój zawód wspólnie z rzecznikami patentowymi w kancelarii patentowej,
- 5) jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółka akcyjna spełniająca następujące warunki:
 - a) większość udziałów (akcji) posiadają rzecznicy patentowi,
 - b) większość głosów w zgromadzeniu współników (walnym zgromadzeniu) oraz w organach nadzoru przysługuje rzecznikom patentowym,
 - c) większość członków zarządu stanowią rzecznicy patentowi,
 - d) w spółce akcyjnej wydawane są wyłącznie akcje imienne,
 - e) zbycie udziałów lub akcji albo ustanowienie na nich zastawu wymaga zezwolenia udzielonego przez zarząd spółki.

2. Kancelaria patentowa może być utworzona i prowadzona, gdy co najmniej połowę współników w spółce cywilnej lub jawnej, partnerów w spółce partnerskiej lub komplementariuszy w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej stanowią rzecznicy patentowi.

3. Przedmiotem działalności kancelarii patentowej jest świadczenie pomocy w sprawach własności przemysłowej.”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 817 i 818.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 172, poz. 1804 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 156 i Nr 216, poz. 1676.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 150, poz. 1240 i Nr 163, poz. 1361, z 2007 r. Nr 121, poz. 831 i Nr 147, poz. 1028 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

2) w art. 16:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rzecznik patentowy wykonujący zawód w kancelarii patentowej lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, a także osoba świadcząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgraniczne, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy świadczeniu pomocy w sprawach własności przemysłowej.

2. Spełnieniem obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest także zawarcie umowy ubezpieczenia z ubezpieczycielem z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, pod warunkiem że zakres terytorialny tego ubezpieczenia obejmuje terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest ono równoważne z ubezpieczeniem krajowym.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych jest uprawniona do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w tym do oceny równoważności ubezpieczenia, wynikającego z umowy zawartej z ubezpieczycielem z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, z ubezpieczeniem krajowym.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) w art. 18b dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Do zezwoleń nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{u)}).

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.^{v)}) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, przedsiębiorca składa w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadzonego tłumaczenia.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110, z późn. zm.^{w)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Przedsiębiorcy z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy z państw, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowy regulujące swobodę świadczenia usług, przed rozpoczęciem czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązani do złożenia zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych zamiaru rozpoczęcia czasowego świadczenia usług detektywistycznych.

2. O zakończeniu czasowego świadczenia usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 3a, składa się w formie pisemnej lub elektronicznej.

2. Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres miejsca zamieszkania;

^{u)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{v)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036.

^{w)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2021, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 121, poz. 1265 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

- 2) dane kontaktowe ze wskazaniem numeru telefonu i faksu oraz adres poczty elektronicznej;
- 3) wskazanie organu, który wydał uprawnienia do stałego wykonywania przez przedsiębiorcę usług detektywistycznych;
- 4) informację o posiadanej polisie ubezpieczeniowej lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem działalności detektywistycznej;
- 5) informację o zapoznaniu się z przepisami regulującymi świadczenie usług detektywistycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) adres biura na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli takie posiada.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.^{x)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 160 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do podjęcia i wykonywania działalności w lotnictwie cywilnym, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1 oraz pkt 3–8, z wyłączeniem świadczenia usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278).”;

- 2) po art. 160 dodaje się art. 160a w brzmieniu:

„Art. 160a. Do działalności polegającej na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz na świadczeniu usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{y)}).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069, z późn. zm.^{z)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wyłącznym przedmiotem działalności spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, może być świadczenie pomocy prawnej. Wspólnikami w spółkach: cywilnej i partnerskiej mogą być wyłącznie prawnicy z Unii Europejskiej, adwokaci lub radcowie prawni, doradcy podatkowi lub rzecznicy patentowi, a wspólnikami w spółce jawnej oraz komplementariuszami w spółce komandytowej mogą być ponadto prawnicy spoza Unii Europejskiej.”;

- 2) w art. 19:

- a) w pkt 1:

- lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) radcowie prawni, lub”;
- dodaje się lit. d i e w brzmieniu:
„d) doradcy podatkowi, lub
e) rzecznicy patentowi.”;

- b) w pkt 2:

- lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) radcowie prawni, lub”;
- dodaje się lit. d i e w brzmieniu:
„d) doradcy podatkowi, lub
e) rzecznicy patentowi.”.

^{x)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 97, poz. 625, Nr 144, poz. 901, Nr 177, poz. 1095, Nr 180, poz. 1113 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 340.

^{y)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{z)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 150, poz. 1240 i Nr 163, poz. 1361, z 2007 r. Nr 121, poz. 831 i Nr 147, poz. 1028 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

Art. 41. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Czasowe świadczenie usług pocztowych w zakresie świadczenia usług innych niż powszechne usługi pocztowe przez przedsiębiorców z państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278) wymaga uzyskania odpowiednio zezwolenia albo wpisu do rejestru. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się.”;

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie wydaje się na pisemny wniosek, który zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy, numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 3) określenie zakresu wnioskowanej działalności pocztowej oraz sposobu jej realizacji;
- 4) określenie obszaru, na którym będzie wykonywana działalność pocztowa, wyznaczonego jednym lub więcej województwem, z określeniem planowanej gęstości sieci w poszczególnym województwie.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wniosek wraz z załącznikami może być złożony w formie elektronicznej.”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Zezwolenia wydaje się na czas nieoznaczony.”;

4) w art. 12:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) operatora, jego firmę, siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;”;

b) uchyla się pkt 4;

5) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. W przypadku cofnięcia zezwolenia z przyczyn, o których mowa w art. 13 ust. 1, może być ono ponownie wydane nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.”;

6) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek, który zawiera następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) oznaczenie formy prawnej i numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub w ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie zakresu zamierzonej działalności pocztowej;
- 5) obszar, na którym będzie wykonywana działalność pocztowa.”;

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wniosek o wpis do rejestru oraz oświadczenie mogą być złożone w formie elektronicznej.”;

7) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Operator jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE pisemne zgłoszenie:

- 1) w przypadku działalności objętej zezwoleniem – zmiany danych, o których mowa w art. 9 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 3 lit. a i b,
- 2) w przypadku działalności objętej wpisem do rejestru – zmiany danych, o których mowa w art. 15 ust. 1 – w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

2. Operator jest obowiązany zgłosić do Prezesa UKE fakt zawieszenia albo zakończenia działalności pocztowej w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo zakończenia tej działalności.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być złożone w formie elektronicznej.”;

8) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Prezes UKE wykreśla wpis z rejestru:

- 1) na wniosek operatora;
- 2) z urzędu w przypadku:
 - a) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności pocztowej,
 - b) uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia,
 - c) wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności pocztowej objętej wpisem do rejestru.”;

9) w art. 20:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres miejsca zamieszkania i adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy i numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”;

– dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

- „7) numer wpisu;
- 8) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru oraz datę dokonania wpisu.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes UKE dokonuje zmiany danych objętych rejestrem, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu zgłoszenia o zmianie danych.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.^{za)}) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Do postępowań w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 oraz art. 30 ust. 1, 2 i 5,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 ust. 4 i 5, art. 29 ust. 2 i 3 lub art. 30 ust. 1, 2 i 5 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3–9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{zb)}).”.

^{za)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2007 r. Nr 133, poz. 920 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

^{zb)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

Art. 43. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.^{zc)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ukończył szkolenie w zakresie integrowanej produkcji i posiada aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia;”;
 - b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) sposób i tryb dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją, mając na względzie uzyskanie przejrzystości tych działań;
 - 2) sposób i tryb przeprowadzania kontroli integrowanej produkcji, mając na względzie sprawne i rzetelne ich przeprowadzenie;
 - 3) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 4b, mając na względzie zapewnienie wysokiego poziomu prowadzonych przez nie badań i posiadanie odpowiedniego zaplecza technicznego.”;
- 2) w art. 13:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców wydaje wojewódzki inspektor właściwy dla:

 - 1) planowanego miejsca prowadzenia uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub rozpoczęcia przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru albo
 - 2) punktu wwozu, w przypadku podmiotów wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.”;
 - b) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada.”;
- 3) w art. 40:
 - a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Główny Inspektor przed wydaniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin przeprowadza kontrolę w zakresie spełnienia przez jednostkę organizacyjną warunków organizacyjno-technicznych zapewniających prawidłowe przeprowadzenie tych badań.”;
 - b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Upoważnienie jest wydawane na wniosek jednostki organizacyjnej.
4. W przypadku gdy upoważniona jednostka organizacyjna przestała spełniać warunki organizacyjno-techniczne lub prowadzi badania w sposób niezapewniający odpowiedniej ich jakości, lub używa do badań środka ochrony roślin niedopuszczonego do obrotu bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, Główny Inspektor nakazuje, w oznaczonym terminie, usunięcie stwierdzonych uchybień.”;
 - c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku:

 - 1) stwierdzenia, że uchybienia, o których mowa w ust. 4, stwarzają zagrożenie dla zdrowia człowieka, zwierząt lub dla środowiska lub
 - 2) nieusunięcia w oznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 4

– Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin.

^{zc)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817.

4b. Jednostka organizacyjna, której Główny Inspektor cofnął upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wydanie takiego upoważnienia, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia doręczenia decyzji cofającej upoważnienie.”;

4) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Komisja wydaje opinię, o której mowa w art. 38 ust. 1 pkt 6, biorąc pod uwagę oceny i raporty opracowane przez podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Oceny i raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczą:

- 1) właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych środka ochrony roślin, w tym jego substancji aktywnej;
- 2) skuteczności działania środka ochrony roślin, z uwzględnieniem niekorzystnego działania na rośliny lub produkty roślinne;
- 3) oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt wynikającego ze stosowania środka ochrony roślin;
- 4) oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt wynikającego z pozostałości środka ochrony roślin w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni;
- 5) losu i zachowania środka ochrony roślin w środowisku;
- 6) oddziaływania środka ochrony roślin na organizmy niebędące celem jego zastosowania;
- 7) oddziaływania środka ochrony roślin na zwalczane kręgowce, w przypadku gdy środek ochrony roślin jest przeznaczony do zwalczania tych zwierząt.

3. Oceny i raporty opracowują podmioty, o których mowa w ust. 1, na podstawie przedstawionych przez wnioskodawcę wyników badań, informacji, danych i ocen dotyczących środka ochrony roślin oraz jego substancji aktywnej, potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 38 ust. 1 pkt 1–5. Oceny i raporty mogą być opracowywane w języku polskim lub angielskim.

4. Opracowywanie ocen i raportów przez podmioty upoważnione, o których mowa w ust. 1, jest dokonywane odpłatnie.”;

5) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek podmiotu, upoważnia podmiot, w drodze decyzji, do opracowywania ocen i raportów w określonym zakresie.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może uzyskać podmiot, który spełnia następujące warunki:

- 1) zapewnia, aby osoby, które będą opracowywały oceny i raporty, posiadały kwalifikacje w tym zakresie;
- 2) zapewnia, aby osoby, które będą opracowywały oceny i raporty, nie pozostawały z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub obrotu środkami ochrony roślin w takim stosunku prawnym lub faktycznym, który mógłby mieć wpływ na treść oceny lub raportu;
- 3) posiada wdrożony i certyfikowany przez akredytowaną jednostkę certyfikującą system zarządzania jakością w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności;
- 4) przestrzega przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres podmiotu, o którym mowa w art. 43 ust. 1;
- 2) imię i nazwisko osoby upoważnianej do kontaktów z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz adres do korespondencji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada;
- 4) wskazanie zakresu opracowywanych ocen i raportów, zgodnie z art. 43 ust. 2;
- 5) informacje dotyczące kwalifikacji osób opracowujących oceny i raporty;
- 6) datę i podpis.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej albo odpis z innego odpowiedniego rejestru albo ewidencji prowadzonych w innym państwie członkowskim;
- 2) dokument potwierdzający kwalifikacje i doświadczenie osób opracowujących oceny i raporty;

- 3) aktualny certyfikat potwierdzający wdrożenie systemu zarządzania jakością;
- 4) oświadczenia osób, które będą brały udział w opracowywaniu ocen i raportów następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) w okresie trzech lat poprzedzających dzień nawiązania stosunku pracy (zawarcia umowy cywilnoprawnej) z podmiotem opracowującym oceny i raporty nie pozostawałem(-am) i nadal nie pozostaję w takim stosunku prawnym lub faktycznym z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub obrotu środkami ochrony roślin, który mógłby mieć wpływ na treść ocen lub raportów oraz który może budzić uzasadnione wątpliwości co do mojej bezstronności w zakresie opracowywania ocen i raportów;
- 2) zobowiązuję się utrzymać w tajemnicy i poufności wszelkie przekazane informacje, wyniki badań, dane i oceny związane z opracowywanymi ocenami i raportami.”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, zawiera także:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi rejestr podmiotów upoważnionych do opracowywania ocen i raportów, o których mowa w art. 43 ust. 1.

7. Rejestr, o którym mowa w ust. 6, jest jawny i zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres podmiotu upoważnionego do opracowywania ocen i raportów;
- 2) zakres upoważnienia;
- 3) datę wydania i numer decyzji.

8. Spełnienie przez podmiot opracowujący oceny i raporty warunków, o których mowa w ust. 2, podlega kontroli prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest uprawniony do kontroli podmiotów opracowujących oceny i raporty w zakresie:

- 1) zgodności wykonywanej działalności z udzielonym upoważnieniem;
- 2) przestrzegania warunków, o których mowa w ust. 2.

10. Osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność polegająca na opracowywaniu ocen i raportów, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

11. W przypadku gdy:

- 1) podmiot upoważniony do opracowywania ocen i raportów przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 2, lub
- 2) osoby, które biorą udział w opracowywaniu ocen i raportów, złożyły oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4 niezgodne ze stanem faktycznym

– minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, cofa upoważnienie do opracowywania ocen i raportów.

12. W przypadku cofnięcia upoważnienia podmiot jest zobowiązany do przekazania do ministra właściwego do spraw rolnictwa dokumentacji, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 2.

13. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do opracowywania ocen i raportów, może wystąpić z wnioskiem o ponowne uzyskanie upoważnienia nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia doręczenia decyzji cofającej upoważnienie.

14. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje, w tym rodzaj wykształcenia i doświadczenia zawodowego osób opracowujących oceny i raporty,

- 2) wymagania co do treści opracowywanych przez podmioty, o których mowa w art. 43 ust. 1, ocen i raportów
- mając na uwadze zapewnienie, aby oceny i raporty zostały opracowane w oparciu o aktualną wiedzę naukowo-techniczną, w sposób bezstronny i rzetelny.”;
- 6) w art. 44 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 43 ust. 1, złożoną dokumentację w zakresie niezbędnym do opracowania przez te podmioty ocen i raportów”;
- 7) w art. 64:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Organem prowadzącym rejestr jest:
- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo
 - 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) zapewnić, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.”;
- 8) w art. 65 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie, o którym mowa w art. 64 ust. 3 pkt 2”;
- 9) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Środki ochrony roślin zaliczane do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka mogą nabywać wyłącznie osoby, które:
- 1) ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub
 - 2) ukończyły, nie wcześniej niż 5 lat przed dokonaniem nabycia środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka, szkolenie w zakresie, o którym mowa w pkt 1, w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie i posiadają zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.”;
- 10) art. 74 i 75 otrzymują brzmienie:
- „Art. 74. Zabiegi przy użyciu środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej mogą być wykonywane przez osoby, które:
- 1) ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub
 - 2) ukończyły, nie wcześniej niż 5 lat przed wykonywaniem zabiegów przy użyciu środków ochrony roślin, szkolenie w zakresie, o którym mowa w pkt 1, w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie i posiadają zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.

Art. 75. 1. Działalność polegająca na prowadzeniu szkoleń, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1, art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 pkt 1 i art. 74 pkt 1, zwanych dalej „szkoleniami w zakresie ochrony roślin”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej

i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin.

2. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy albo
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, czasowo świadczącego usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki posiada;
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki posiada, albo numer w odpowiednim rejestrze albo ewidencji prowadzonych w innym państwie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;
- 5) wskazanie województw, na obszarze których przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin;
- 6) wskazanie zakresu, w jakim przedsiębiorca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin.

4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) są mi znane i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zawiera:
 - a) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 6,
 - b) numer wpisu,
 - c) datę wpisu;
- 2) jest jawny;
- 3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

7. Przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) zapewnić warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin;
- 2) zapewnić prowadzenie szkoleń w zakresie ochrony roślin przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje;
- 3) informować wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 2, o planowanych terminach i miejscach prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, nie później niż na 14 dni przed ich rozpoczęciem;
- 4) prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin zgodnie z programami takich szkoleń oraz w grupach zapewniających prawidłowy przebieg takich szkoleń;
- 5) dokumentować działania związane z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin;
- 6) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin na każde żądanie wojewódzkiego inspektora.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin,
- 2) kwalifikacje osób prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji,
- 3) programy szkoleń w zakresie ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu stosowania środków ochrony roślin w przypadku szkoleń w zakresie stosowania tych środków,
- 4) maksymalną liczbę osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie ochrony roślin,
- 5) sposób dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin,
- 6) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie ochrony roślin oraz okres ważności tego zaświadczenia – mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu szkoleń w zakresie ochrony roślin.”;

11) po art. 75 dodaje się art. 75a i 75b w brzmieniu:

„Art. 75a. 1. Podmiot, niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, może prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin, po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów prowadzących szkolenia, prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu.

2. Wojewódzki inspektor dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, na wniosek zainteresowanego podmiotu, zawierający:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres podmiotu;
- 2) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem oraz adres do korespondencji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot taki posiada;
- 4) wskazanie województw, na obszarze których podmiot zamierza prowadzić szkolenia w zakresie ochrony roślin;
- 5) wskazanie zakresu, w jakim podmiot zamierza prowadzić szkolenia.

3. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, podmiot składa oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) są mi znane i spełniam warunki prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno również zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres podmiotu;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zawiera:
 - a) informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 5,
 - b) numer wpisu,
 - c) datę wpisu;
- 2) jest jawny;
- 3) może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

6. Podmiot prowadzący szkolenia jest obowiązany:

- 1) spełniać warunki, określone w art. 75 ust. 7;
- 2) informować na piśmie wojewódzkiego inspektora, o którym mowa w ust. 1, o:
 - a) zmianie danych podlegających wpisowi do rejestru, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych,
 - b) zaprzestaniu wykonywania działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie ochrony roślin.

7. Wojewódzki inspektor sprawuje nadzór nad prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin przez podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

8. W ramach sprawowania nadzoru nad prowadzeniem szkoleń w zakresie ochrony roślin wojewódzki inspektor przeprowadza, zgodnie z art. 91–99, urzędową kontrolę podmiotów wpisanych do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust. 6.

9. W przypadku niespełnienia przez podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wymagań określonych w ust. 6, wojewódzki inspektor może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie.

10. W przypadku:

- 1) rażącego naruszenia przez podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wymagań określonych w ust. 6 lub
 - 2) nieusunięcia w oznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 9
- wojewódzki inspektor może wykreślić, w drodze decyzji, podmiot z rejestru.

11. Podmiot, który został wykreślony z rejestru, o którym mowa w ust. 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu stała się ostateczna.

12. W przypadku otrzymania informacji, o której mowa w ust. 6 pkt 2, wojewódzki inspektor w terminie 7 dni od dnia otrzymania tej informacji dokonuje odpowiednio aktualizacji danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, albo wykreśla podmiot z tego rejestru.

Art. 75b. 1. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wydawane jest przez przedsiębiorcę albo inny podmiot prowadzący takie szkolenie, po uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu pisemnego przeprowadzonego w formie testu. Egzamin przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną polega na sprawdzeniu wiadomości objętych programem szkolenia.

2. Komisję egzaminacyjną powołuje wojewódzki inspektor.”;

12) w art. 76:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne polowe lub sadownicze, zwane dalej „opryskiwaczami”, są poddawane okresowym badaniom ich sprawności technicznej w jednostkach organizacyjnych upoważnionych przez wojewódzkiego inspektora lub jednostkach organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania ich sprawności technicznej w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie.”;

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być przeprowadzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata, przy czym pierwsze badanie sprawności technicznej opryskiwacza powinno być przeprowadzone przed upływem 3 lat od dnia jego zakupu.”;

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Do czasu przeprowadzenia pierwszego badania sprawności technicznej opryskiwacza, posiadacz opryskiwacza jest obowiązany do przechowywania dowodów jego zakupu.

4b. W przypadku braku dowodów zakupu opryskiwacza, opryskiwacz nie może być eksploatowany do czasu potwierdzenia jego sprawności technicznej na podstawie badań, o których mowa w ust. 2.”;

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej upoważnia, w drodze decyzji, tę jednostkę, na jej wniosek, do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy, jeżeli stwierdzi, na podstawie przeprowadzonej kontroli, że dana jednostka organizacyjna posiada odpowiednie warunki lokalowe, właściwe wyposażenie techniczne i wykwalifikowaną kadrę do prowadzenia takich badań.”;

13) w art. 107 w ust. 1 uchyla się pkt 29.

Art. 44. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.^{zd)}) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 24,
 - 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 24 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
- nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3–9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{ze)}) oraz przepisu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278).”

Art. 45. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a oraz w art. 89 ust. 5,
 - 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a lub art. 89 ust. 5 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji
- nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3–9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{zf)}) oraz przepisu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278).”

Art. 46. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{zg)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zadania organów w tym zakresie.”;

- 2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Do działalności gospodarczej: budowlanej, handlowej i usługowej, oraz działalności zawodowej polegającej na świadczeniu usług stosuje się odpowiednio przepisy art. 5, przepisy rozdziału 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278).”;

- 3) w art. 5 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;

7) nadrzędny interes publiczny – nadrzędny interes publiczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- 4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

2. Właściwy organ nie może żądać ani uzależniać swojej decyzji w sprawie podjęcia, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej przez zainteresowaną osobę od spełnienia przez nią dodatkowych warunków, w szczególności od przedłożenia dokumentów lub ujawnienia danych, nieprzewidzianych przepisami prawa.

^{zd)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 145, poz. 916, Nr 195, poz. 1201, Nr 227, poz. 1505 i Nr 237, poz. 1655 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 105 i Nr 157, poz. 1241.

^{ze)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{zf)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{zg)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

3. Właściwy organ, z wyłączeniem sądu powszechnego, nie może żądać ani uzależnić swoich rozstrzygnięć w sprawie podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki jest przewidziany przepisami ustaw szczególnych z uwagi na nadrzędny interes publiczny lub wynika z bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego albo ratyfikowanych umów międzynarodowych.”;
- 5) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9. Wykonując swoje zadania, w szczególności w zakresie nadzoru i kontroli, właściwy organ działa wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, z poszanowaniem uzasadnionych interesów przedsiębiorcy.”;
- 6) po art. 9 dodaje się art. 9a i 9b w brzmieniu:
- „Art. 9a. Właściwy organ, dokonując oceny spełnienia wymogów niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje wymogi, jakie spełnił przedsiębiorca mający siedzibę na terytorium jednego z państw, o których mowa w art. 13 ust. 1, aby na terytorium tego państwa mógł podjąć lub wykonywać działalność gospodarczą, w szczególności uznaje certyfikaty, zaświadczenia lub inne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa, o których mowa w art. 13 ust. 1, które potwierdzają spełnienie warunków podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej.
- Art. 9b. Właściwy organ uznaje ubezpieczenia i gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w zakresie, w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.”;
- 7) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. 1. Właściwy organ jest obowiązany do załatwiania spraw przedsiębiorców bez zbędnej zwłoki.
2. Właściwy organ nie może odmówić przyjęcia pism i wniosków niekompletnych ani żądać jakichkolwiek dokumentów, których konieczność przedstawienia lub złożenia nie wynika wprost z przepisu prawa.
3. Właściwy organ, przyjmując wniosek, niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie.
4. Potwierdzenie zawiera:
- 1) wskazanie daty wpływu oraz terminu rozpatrzenia wniosku;
 - 2) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach odwoławczych;
 - 3) informację o uprawnieniach wynikających z ust. 9.
5. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku termin rozpatrzenia wniosku biegnie od dnia wpływu uzupełnionego wniosku.
6. Terminy i tryb uzupełniania pism i wniosków, o których mowa w ust. 2, oraz terminy załatwiania spraw wynikających z tych pism i wniosków określają odrębne przepisy.
7. Termin rozpatrzenia wniosku może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu rozpatrzenia wniosku nie może przekroczyć dwóch miesięcy.
8. Właściwy organ ma obowiązek poinformować o przedłużeniu terminu przed upływem terminu rozpatrzenia wniosku określonego w potwierdzeniu przyjęcia wniosku.
9. Jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy, chyba że przepisy ustaw odrębnych ze względu na nadrzędny interes publiczny stanowią inaczej.”;
- 8) w art. 13 uchyla się ust. 1a;
- 9) w art. 14:
- a) w ust. 4 skreśla się zdanie drugie,
 - b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców określają odrębne przepisy.”;
- 10) w art. 21 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) numeru identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;”;

11) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a
Punkt kontaktowy

Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi punkt kontaktowy.

2. Zadaniem punktu kontaktowego jest:

- 1) umożliwienie dopełnienia procedur związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) udzielanie informacji, o których mowa w art. 22b oraz art. 22d.

3. Punkt kontaktowy umożliwia złożenie drogą elektroniczną do właściwych organów wniosków, oświadczeń lub notyfikacji niezbędnych do podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej oraz uznania kwalifikacji zawodowych.

4. Punkt kontaktowy nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach.

5. Punkt kontaktowy jest prowadzony za pośrednictwem strony internetowej, zwanej dalej „stroną internetową punktu kontaktowego”.

6. Przekazywanie danych między punktem kontaktowym a właściwymi organami odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej lub elektronicznych skrzynek podawczych właściwych organów albo innych systemów teleinformatycznych umożliwiających dostęp do rejestrów sądowych.

Art. 22b. 1. Punkt kontaktowy zapewnia dostęp do informacji dotyczących:

- 1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w szczególności w zakresie ochrony konsumentów;
- 3) danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji;
- 4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców;
- 5) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między właściwym organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami;
- 6) wydanych lub opracowanych przez właściwe organy wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej;
- 7) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom;
- 8) praw i obowiązków pracowników i pracodawców.

2. Właściwe organy zapewnią kompletność i aktualność informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane w sposób zrozumiały i wyczerpujący.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 7, są zamieszczane na stronie internetowej punktu kontaktowego na wniosek stowarzyszeń i organizacji.

Art. 22c. 1. Właściwe organy umożliwiają za pośrednictwem punktu kontaktowego realizację spraw związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, z wyłączeniem procedur odwoławczych.

2. Punkt kontaktowy przekazuje otrzymane dokumenty do właściwych organów niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego po ich otrzymaniu.

3. Właściwe organy przyjmują w formie elektronicznej wszelkie dokumenty złożone w punkcie kontaktowym, o których mowa w art. 22a ust. 3. W takim przypadku bieg terminu załatwienia sprawy przez właściwy organ rozpoczyna się w dniu roboczym następującym po dniu wpływu wniosku do punktu kontaktowego.

4. Właściwy organ odpowiada niezwłocznie na wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w art. 22b ust. 1. Jeżeli wniosek jest błędny, nieuzasadniony lub zawiera braki, właściwy organ jest obowiązany niezwłocznie poinformować wnioskodawcę.

5. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do inspekcji lokalu, kontroli sprzętu, fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

6. Właściwy organ nie daje gwarancji uczciwości przedsiębiorcy i jego pracowników.

Art. 22d. 1. W celu umożliwienia uzyskania informacji o przepisach regulujących świadczenie usług poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, punkt kontaktowy za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego udostępnia informacje o adresach stron internetowych punktów kontaktowych w innych państwach.

2. Informacje i materiały udostępniane za pośrednictwem strony internetowej punktu kontaktowego mogą być opracowywane i udostępniane także w innych językach niż język polski.

Art. 22e. Ilekroć obowiązujące przepisy nadają uprawnienia lub nakładają obowiązki związane z działalnością gospodarczą, właściwe organy są obowiązane zapewnić możliwość ich wykonania za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 22f. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki współpracy właściwych organów w zakresie niezbędnym do realizacji zadań punktu kontaktowego, uwzględniając określone w ustawie zadania punktu kontaktowego oraz konieczność zapewnienia właściwego przepływu danych i informacji pomiędzy tymi organami.”;

12) w art. 47 uchyla się ust. 3;

13) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli organ prowadzący rejestr działalności regulowanej nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.”;

14) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Art. 75a. 1. Koncesja, zezwolenie, zgoda, licencja albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony.

2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 jest dopuszczalne tylko w przepisach ustaw odrębnych wyłącznie ze względu na nadrzędny interes publiczny.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.^{zh)}) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 19–21a,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 19–21a oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3–9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{zi)}.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z 2008 r. Nr 144, poz. 899 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 oraz art. 37,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 i 4, art. 10, art. 16, art. 17, art. 21 lub art. 37 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 11 ust. 3–9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.^{zi)}.”.

„Art. 49. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4 i art. 186 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 31, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych

^{zh)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346.

^{zi)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

^{zi)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

na podstawie art. 175 ust. 5, art. 181 ust. 4 i art. 186 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 31, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 50. Upoważnienia do badań skuteczności działania środka ochrony roślin, wydane na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 43 do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się upoważnieniami wydanymi na czas nieokreślony.

Art. 51. Jednostki organizacyjne, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 43, do opracowywania ocen i raportów dotyczących środków ochrony roślin wpisuje się z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 43a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 52. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 5 ust. 7 i art. 75 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 43, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 7 oraz art. 75 ust. 8 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 53. 1. Jednostki będące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały upoważnione do przeprowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 43 lub zostały upoważnione na podstawie art. 75 ust. 1 tej ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do prowadzenia szkoleń, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 i art. 74 tej ustawy w dotychczasowym brzmieniu, wpisuje się z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 75 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 43, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wpisów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 75 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, potwierdza dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, przez wydanie zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

4. Do dnia doręczenia przedsiębiorcy zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca może prowadzić szkolenia w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 54. 1. Jednostki niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały upoważnione do przeprowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 43 lub zostały upoważnione na podstawie art. 75 ust. 1 tej ustawy przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do prowadzenia szkoleń, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 i art. 74 tej ustawy w dotychczasowym brzmieniu, wpisuje się z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 75a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 43, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wpisów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 75a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, potwierdza dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, przez wydanie zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

4. Do dnia doręczenia jednostce zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, jednostka może prowadzić szkolenia w zakresie integrowanej produkcji na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 55. Spółki prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy kancelarie patentowe są obowiązane do dostosowania postanowień swoich umów, składu osobowego oraz składu osobowego organów do wymogów określonych w art. 5 ustawy wymienionej w art. 35, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

- 2) odnośnika nr 2 oraz art. 221 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654), które stanowią:

„²⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. UE L 299 z 18.11.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 381).”

„Art. 221. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r., z wyjątkiem art. 17 ust. 2 i 3, art. 25, art. 88 ust. 3, art. 106 ust. 2 zdanie trzecie, ust. 3 pkt 13, ust. 4 pkt 11 i ust. 5, art. 148 pkt 6 oraz art. 172 pkt 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.”;

- 3) odnośnika nr 2 oraz art. 152 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 228, poz. 1368), które stanowią:

„²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji transpozycji następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywy 92/29/EWG z dnia 31 marca 1992 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu poprawy opieki medycznej na statkach (Dz. Urz. WE L 113 z 30.04.1992, str. 19–36, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, str. 25, z późn. zm.);
- 3) dyrektywy 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającej zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej (Dz. Urz. WE L 34 z 09.02.1998, str. 1, z późn. zm.);
- 4) dyrektywy 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów państw członkowskich Wspólnoty lub z portów państw członkowskich Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 188 z 02.07.1998, str. 35, z późn. zm.);
- 5) dyrektywy 99/35/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie systemu obowiązkowych przeglądów dla bezpiecznej, regularnej żeglugi promów typu ro-ro i szybkich statków pasażerskich (Dz. Urz. WE L 138 z 01.06.1999, str. 1, z późn. zm.);
- 6) dyrektywy 2002/59/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę 93/75/WE (Dz. Urz. WE L 208 z 05.08.2002, str. 10);
- 7) dyrektywy 2003/25/WE z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie szczególnych wymogów statecznościowych dotyczących statków pasażerskich typu ro-ro (Dz. Urz. UE L 123/22 z 17.05.2003, str. 286);
- 8) dyrektywy 2008/106/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy (Dz. Urz. UE L 323 z 03.12.2008, str. 33);
- 9) dyrektywy 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 47);
- 10) dyrektywy 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 57);
- 11) dyrektywy 2009/17/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/59/WE ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 101);
- 12) dyrektywy 2009/21/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie zgodności z wymaganiami dotyczącymi państwa bandery (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 132);
- 13) dyrektywy 2009/42/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu rzeczy i osób drogą morską (Dz. Urz. UE L 141 z 06.06.2009, str. 29, z późn. zm.);
- 14) dyrektywy 2009/45/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz. Urz. UE L 163 z 25.06.2009, str. 1);
- 15) dyrektywy 2010/36/UE z dnia 1 czerwca 2010 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/45/WE w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz. Urz. UE L 162 z 29.06.2010, str. 1);
- 16) dyrektywy 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do portów lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylającej dyrektywę 2002/6/WE (Dz. Urz. UE L 283/1 z 29.10.2010, str. 1);
- 17) dyrektywy 2011/15/UE z dnia 23 lutego 2011 r. zmieniającej dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków (Dz. Urz. UE L 49 z 24.02.2011, str. 33).”

„Art. 152. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 70, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 4) odnośnika nr 1 oraz art. 135 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1367), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 13), dyrektywy Komisji 2010/61/UE z dnia 2 września 2010 r. dostosowującej po

raz pierwszy do postępu naukowo-technicznego załączniki do dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. UE L 233 z 03.09.2010, str. 27), dyrektywy 2010/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz uchylająca dyrektywy Rady 76/767/EWG, 84/525/EWG, 84/526/EWG, 84/527/EWG oraz 1999/36/WE (Dz. Urz. UE L 165 z 30.06.2010, str. 1) oraz dyrektywy Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 249 z 17.10.1995, str. 35, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 282).”

„Art. 135. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 124, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 131 i art. 132, które wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 5) odnośnika nr 1 oraz art. 96 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.),
- służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.).”

„Art. 96. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 19–46, art. 55–62, art. 81 i art. 83, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
 - 2) art. 65 pkt 3–5, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;
- 6) art. 77 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1893), który stanowi:

„Art. 77. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 8 pkt 1 i 2, art. 22 pkt 1, art. 27 oraz art. 58 pkt 1, które wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 7) odnośnika nr 1 oraz art. 89 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.).”

„Art. 89. Ustawa wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2016 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 1 czerwca 2016 r. (poz. 893)

USTAWA

z dnia 4 marca 2010 r.

o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) współpracy międzynarodowej właściwych organów w zakresie świadczenia usług.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) usługa – świadczenie wykonywane przez usługodawcę na własny rachunek, zwykle za wynagrodzeniem, w szczególności usługi budowlane, handlowe oraz usługi świadczone w ramach wykonywanego zawodu;
- 2) usługodawca:
 - a) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, z innego państwa członkowskiego, nieprowadzącą działalności gospodarczej, która czasowo oferuje lub świadczy usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) przedsiębiorcę z innego państwa członkowskiego, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo oferuje lub świadczy usługę,
 - c) osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadzącą działalności gospodarczej, oferującą lub świadczącą usługę;
- 3) usługobiorca – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z państwa członkowskiego, korzystającą lub zamierzającą skorzystać z usługi świadczonej przez usługodawcę;
- 4) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz państwa, które zawarły ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług;
- 5) właściwy organ – właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia świadczenia usługi organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej;
- 6)²⁾ zawód regulowany – zawód regulowany w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65);
- 7) nadrzędny interes publiczny – wartość podlegająca ochronie, w szczególności porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, utrzymanie równowagi finansowej systemu zabezpieczenia społecznego, ochrona konsumentów, usługobiorców i pracowników, uczciwość w transakcjach handlowych, zwalczanie nadużyć, ochrona środowiska naturalnego i miejskiego, zdrowie zwierząt, własność intelektualna, cele polityki społecznej i kulturalnej oraz ochrona narodowego dziedzictwa historycznego i artystycznego.

2. Do świadczenia usług przez usługodawców stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 3, art. 9a, art. 9b, art. 11 i art. 75a oraz przepisy rozdziału 2a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.³⁾).

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 82 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), która weszła w życie z dniem 18 stycznia 2016 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352 i 615.

Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915);
- 2) ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 164, z późn. zm.⁴⁾);
- 3) *ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 430)⁵⁾*;
- 4)⁶⁾ w przepisach o działalności leczniczej;
- 5) ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016 r. poz. 35, 64, 195 i 668), z wyłączeniem działalności oświatowej, o której mowa w art. 83a ust. 2 tej ustawy;
- 6) ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639);
- 7) *ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2009 r. poz. 1217, z późn. zm.⁷⁾)⁸⁾*, z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 8) ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, 1633, 1893, 1991 i 2199 oraz z 2016 r. poz. 65), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie kształcenia podyplomowego;
- 9) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. poz. 179 oraz z 2015 r. poz. 1569 i 1642);
- 10) art. 75a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.⁹⁾);
- 11) ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 65);
- 12) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r. poz. 790, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 13)¹¹⁾ ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281);
- 14) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458 oraz z 2015 r. poz. 1690 i 1960);
- 15) art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, z 2013 r. poz. 1650, z 2015 r. poz. 1893 oraz z 2016 r. poz. 544);
- 16) art. 5, art. 6 i art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.¹²⁾);
- 17) ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. poz. 271, z późn. zm.¹³⁾);
- 18) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66);

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 993 i 1585 oraz z 2015 r. poz. 218, 978, 1137, 1224 i 1311.

⁵⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 9 listopada 2015 r. na podstawie art. 131 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569), która weszła w życie z dniem 9 listopada 2015 r.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 185 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. poz. 654), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. poz. 1706 i 1578 oraz z 2011 r. poz. 235, 622 i 654.

⁸⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 1 stycznia 2012 r. na podstawie art. 103 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. poz. 1039), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1224, 1311, 1561, 1670, 1830 i 1890.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 140 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. poz. 1368), która weszła w życie z dniem 25 stycznia 2012 r.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz z 2015 r. poz. 211, 390, 978, 1269, 1273 i 1893.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. poz. 1505 i 1570, z 2009 r. poz. 97, 206, 753, 788 i 817, z 2010 r. poz. 513 i 679, z 2011 r. poz. 322, 451, 622, 654, 657 i 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491 oraz z 2015 r. poz. 28, 277, 788, 875, 1771, 1830, 1918, 1926 i 1991.

- 19) ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605), z wyłączeniem świadczenia usług polegających na szkoleniu personelu lotniczego w celu uzyskania licencji członka personelu lotniczego oraz usług innych niż przewóz lotniczy;
- 20) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1297, 1741, 1753, 1777 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 542);
- 21) ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239 i 395), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 9 ust. 1, przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3;
- 22) *ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. poz. 1159, z późn. zm.¹⁴⁾)¹⁵⁾*, w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych;
- 23) ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.¹⁶⁾), z wyłączeniem świadczenia usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 67, oraz usług świadczonych osobom potrzebującym przez wyłonione przez jednostki samorządu terytorialnego, w drodze zamówień publicznych, podmioty niepubliczne;
- 24)¹⁷⁾ w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. poz. 1367 i 1454, z 2015 r. poz. 1273 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 542), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów;
- 25) ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.¹⁸⁾);
- 26) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 27) ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2016 r. poz. 438);
- 28) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.²⁰⁾);
- 29) ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 651 i 742 oraz z 2015 r. poz. 1844);
- 30) ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.²¹⁾);
- 31) ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1011 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 615), w zakresie wykonywania zawodu przez biegłego rewidenta oraz świadczenia usług przez podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych związanych z wykonywaniem czynności rewizji finansowej;
- 32) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471).

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do usług świadczonych w zakresie:

- 1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.²²⁾);

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. poz. 97 i 1323, z 2010 r. poz. 278 i 1228, z 2011 r. poz. 622 i 1016 oraz z 2012 r. poz. 951, 1194 i 1445.

¹⁵⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 1 stycznia 2013 r. na podstawie art. 191 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 693, 1045, 1240, 1310, 1359, 1607, 1616, 1830 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 195.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 123 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. poz. 1367), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240, 1269, 1365, 1569, 1692, 1735, 1830, 1844, 1893, 1916, 1991 i 1994 oraz z 2016 r. poz. 65 i 652.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1245 i 1635, z 2014 r. poz. 1802, z 2015 r. poz. 1887 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 65.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195 i 615.

2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy celne, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174 i 615);
- 2)²³⁾ usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.

4. Przepisy ustawy nie wyłączają stosowania przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Art. 4. 1.²⁴⁾ Usługodawca z innego państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

2. Czasowe świadczenie usług przez usługodawcę, o którym mowa w ust. 1, może wiązać się z obowiązkiem uzyskania certyfikatu, koncesji, licencji, zezwolenia, zgody, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub innego właściwego rejestru, o ile przepisy odrębnych ustaw nakładają taki obowiązek ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne lub ochronę środowiska naturalnego.

Art. 5. 1. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów, które ograniczają korzystanie z usług świadczonych przez usługodawcę, w szczególności:

- 1) obowiązku uzyskania zezwolenia na korzystanie z usługi;
- 2) ograniczeń wprowadzających dyskryminację w zakresie przyznawania pomocy finansowej.

2. Właściwy organ nie może nakładać na usługobiorcę wymogów dyskryminujących ze względu na pochodzenie lub miejsce zamieszkania.

Rozdział 2

Zasady świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 6. 1. Usługodawca może świadczyć usługi różnego rodzaju samodzielnie lub łącznie z innymi usługodawcami.

2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić w przepisach odrębnych i jest dopuszczalne wyłącznie w celu:

- 1) zapewnienia niezależności i bezstronności wykonywania zawodu regulowanego, jak również zagwarantowania zgodności z uregulowaniami dotyczącymi etyki zawodowej i postępowania zawodowego;
- 2) zagwarantowania niezależności i bezstronności świadczenia usług w zakresie certyfikacji, akredytacji, nadzoru technicznego, badań lub prób.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają stosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634).

Art. 7. 1. Na wniosek usługobiorcy usługodawca jest obowiązany udostępnić informacje o prowadzonej działalności związanej bezpośrednio z oferowaną usługą, o spółkach, w których uczestniczy, które są bezpośrednio powiązane ze świadczoną usługą oraz o środkach podjętych w celu uniknięcia konfliktu interesów.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, usługodawca podaje także w dokumentach zawierających opis oferowanych przez niego usług.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 76 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), która weszła w życie z dniem 1 listopada 2015 r.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 49 pkt 1 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1893), która weszła w życie z dniem 19 maja 2016 r.

Art. 8. 1. Usługodawca wykonujący zawód regulowany może rozpowszechniać informacje o świadczonej usłudze mające na celu promowanie towarów, usług lub wizerunku, jeżeli informacje te są zgodne z zasadami wykonywania zawodu.

2. Wprowadzanie ograniczeń w zakresie rozpowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy ograniczenia te nie prowadzą do dyskryminacji, są proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym.

Art. 9. Usługodawca zapewnia, aby ogólne warunki dostępu do usługi nie dyskryminowały usługobiorcy ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania.

Art. 10. 1. Usługodawca, przed zawarciem umowy w formie pisemnej, a w przypadku braku pisemnej umowy – przed rozpoczęciem świadczenia usługi, jest obowiązany, w sposób jednoznaczny, podać usługobiorcy, o ile posiada, następujące informacje:

- 1) firmę, adres siedziby albo adres miejsca zamieszkania i głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2)²⁵⁾ organ rejestrowy i numer w rejestrze, w którym usługodawca jest zarejestrowany jako przedsiębiorca, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 3) adres poczty elektronicznej lub inne dane umożliwiające bezpośredni kontakt z usługodawcą;
- 4) wskazanie organu, który wydał certyfikat, koncesję, zezwolenie, zgodę, licencję lub dokonał wpisu do rejestru albo wydał inny dokument uprawniający usługodawcę do świadczenia usługi;
- 5) wskazanie samorządu zawodowego, do którego usługodawca należy, tytułu zawodowego oraz państwa, w którym przyznano ten tytuł;
- 6) główne cechy usługi;
- 7) cenę usługi, jeżeli została ustalona;
- 8) stosowane przez usługodawcę wzorce umów oraz postanowienia umowne określające prawo właściwe dla danej umowy lub sąd albo inny organ właściwy do rozstrzygania sporów;
- 9) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer identyfikacyjny, którym usługodawca jest obowiązany posługiwać się na potrzeby podatku od towarów i usług;
- 10) o obowiązkowym ubezpieczeniu lub gwarancji finansowej, wraz z danymi ubezpieczyciela lub gwaranta, oraz o zasięgu terytorialnym ubezpieczenia;
- 11) o gwarancjach jakości wykonanej usługi, które nie są wymagane przepisami prawa.

2. Na wniosek usługobiorcy usługodawca udostępnia następujące informacje dodatkowe:

- 1) o sposobie kalkulacji ceny za usługę, jeżeli cena nie została wcześniej ustalona lub gdy nie ma możliwości podania dokładnej ceny;
- 2) o regulacjach prawnych dotyczących wykonywanego przez usługodawcę zawodu regulowanego oraz sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do tych uregulowań;
- 3) o kodeksach dobrych praktyk, którym usługodawca podlega, wraz ze wskazaniem miejsca ich publikacji;
- 4) w przypadku gdy usługodawca podlega przepisom kodeksu dobrych praktyk lub jest członkiem stowarzyszenia handlowego lub zrzeszenia zawodowego, które przewiduje odwołanie do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, usługodawca podaje informacje w tym zakresie, jak również określa sposób, w jaki można uzyskać dostęp do szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki i warunków korzystania z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, usługodawca jest obowiązany udostępnić w sposób zapewniający zapoznanie się przez usługobiorcę z tymi informacjami, w szczególności:

- 1) w miejscu, w którym świadczona jest usługa;
- 2) w miejscu zawarcia umowy;
- 3) na swojej stronie internetowej;
- 4) w dokumentach informacyjnych dostarczonych usługobiorcy.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 49 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 24.

Rozdział 3

Współpraca międzynarodowa właściwych organów w zakresie świadczenia usług

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „ministrem”, monitoruje i koordynuje współpracę między właściwymi organami w zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych udostępnionych przez Komisję Europejską.

Art. 12. 1. Właściwe organy są obowiązane do współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz z Komisją Europejską. Współpraca polega w szczególności na:

- 1) wymianie informacji dotyczących usługodawców i świadczonych przez nich usług;
- 2) przeprowadzaniu kontroli działalności usługodawców.

2. Właściwym organom z państw członkowskich zapewnia się dostęp do rejestrów zawierających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na takich samych zasadach, jak właściwym organom krajowym.

Art. 13. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, udziela informacji oraz przeprowadza kontrolę usługodawcy na zasadach określonych przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz przepisami ustaw odrębnych.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje wnioskującego oraz ministra o przeszkodach w realizacji wniosku.

3. Właściwy organ informuje wnioskującego o wynikach przeprowadzonej kontroli oraz o działaniach podjętych wobec usługodawcy.

Art. 14. 1. Właściwy organ, na wniosek właściwego organu z innego państwa członkowskiego, przekazuje informacje dotyczące postępowań – w zakresie, w jakim odnoszą się one bezpośrednio do kompetencji usługodawcy lub jego wiarygodności zawodowej oraz decyzji dotyczących niewypłacalności lub upadłości usługodawcy związanych z nadużyciami finansowymi – dyscyplinarnych, karnych, administracyjnych.

2. W przypadku konieczności przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, przed uprawomocnieniem się wyroku lub decyzji właściwy organ informuje wnioskującego o przysługujących usługodawcy środkach odwoławczych.

3. Właściwy organ niezwłocznie powiadamia usługodawcę o przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 15. 1. Jeżeli działalność usługodawcy stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, właściwy organ występuje z wnioskiem do właściwego organu państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia. Organ wnioskujący niezwłocznie informuje ministra o wystąpieniu z wnioskiem.

2. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, który został poinformowany zgodnie z ust. 1, nie podjął działań zmierzających do usunięcia stwierdzonego zagrożenia albo podjął działania niewystarczające, organ wnioskujący zawiadamia ministra, adresata wniosku oraz Komisję Europejską o zamiarze podjęcia działań wobec usługodawcy. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne zamierzonych działań.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ może podjąć, nie wcześniej niż po upływie piętnastu dni roboczych od dnia zawiadomienia, działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, jeżeli przepisy prawa polskiego:

- 1) przewidują wyższy poziom ochrony usługobiorcy niż przepisy prawa państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) zgodnie z którymi zamierza się podjąć działania niezbędne do usunięcia zagrożenia, nie zostały poddane harmonizacji wspólnotowej w dziedzinie bezpieczeństwa usług.

4. Jeżeli usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ może podjąć niezwłocznie działania, nie stosując procedury określonej w ust. 1–3.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ zawiadamia niezwłocznie właściwy organ państwa, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisję Europejską oraz ministra o podjętych działaniach. Zawiadomienie to zawiera uzasadnienie podjęcia działań w trybie pilnym.

Art. 16. 1. W przypadku otrzymania wniosku o podjęcie działań mających na celu usunięcie zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia, mienia lub środowiska naturalnego, wobec usługodawcy mającego siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługi na terytorium państwa wnioskującego, właściwy organ informuje o tym ministra i niezwłocznie podejmuje działania mające na celu usunięcie zagrożenia.

2. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych działaniach albo o przyczynach, dla których nie podjął działań, o których mowa w ust. 1.

Art. 17. W przypadku uzyskania informacji o działalności usługodawcy, która może wyrządzić szkodę dla zdrowia lub środowiska naturalnego lub stanowi zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa członkowskiego, właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ministrowi, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę albo – w przypadku osoby fizycznej – miejsce zamieszkania, Komisji Europejskiej, a także właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich.

Art. 18. 1. Wnioski, zawiadomienia i informacje, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, są przekazywane niezwłocznie w formie elektronicznej.

2. Informacje przekazywane w ramach współpracy międzynarodowej nie mogą być wykorzystane w innym celu niż określony we wniosku.

Art. 19. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres współpracy międzynarodowej w zakresie świadczenia usług, ze szczególnym uwzględnieniem zadań organów wykonujących tę współpracę oraz określeniem systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do jej realizacji, mając na względzie zapewnienie właściwej realizacji swobody świadczenia usług.

Rozdział 4

Przepisy karne

Art. 20. Kto, będąc usługodawcą, nie dopełnia obowiązku podania usługobiorcy informacji, o których mowa w art. 7 i art. 10, albo podaje informacje nieprawdziwe, podlega karze grzywny.

Art. 21. Orzekanie w sprawach określonych w art. 20 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 22–48. (pominięte)²⁶⁾

Rozdział 6

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 49–55. (pominięte)²⁶⁾

Art. 56. 1. Koncesje, zezwolenia, licencje i zgody wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do upływu terminu, na który zostały wydane.

2. Do postępowań o:

- 1) udzielenie koncesji, zezwolenia, licencji i zgody,
 - 2) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej
- wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁷⁾.

²⁶⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

²⁷⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 26 marca 2010 r.